

Nr 24.

Av herr **Anderberg**, om befrielse för fanjunkaren A. W. Lilienberg från viss återbetalningsskyldighet.

Enligt av arméförvaltningens civila departement den 8 maj 1942 fastställd anmärkning har av krigskassaavdelningen vid Södra skånska infanteriregementet till fanjunkaren i förutvarande K 6 reserv August Wilhelm Lilienberg för tiden juli 1940—februari 1942 utbetalats för mycket avlöning till ett sammanlagt belopp av *kr. 718:40*, vilket belopp vederbörande redogörare, regementsintendenterna, kaptenerna N. E. P. Asker och H. N. M. Björkman, ålagts att återbetala till statsverket, med rätt för dem att söka sitt åter hos ovannämnda Lilienberg, vilken alltså i sista hand blir återbetalningsskyldig.

Anmärkningen grundar sig på följande förhållanden.

Lilienberg, som erhållit sin första underofficersutnämning i reserven, var under tiden 12/10 1913—30/9 1942 förordnad såsom rullföringsbiträde och uppbar i denna egenskap sammanlagt *kr. 357:50* per månad i avlöning, varav arvode *kr. 177:50*, personligt arvodestillägg *kr. 90:—*, dyrtidstillägg *kr. 45:—* och reservpension *kr. 45:—*.

Fr. o. m. juli 1940 blev Lilienberg i likhet med övrig personal vid rullföringsväsendet underkastad krigsavlöningsreglementets bestämmelser, enligt vilka hans löneförmåner per månad skulle ha uppgått till *kr. 328:—*, varav lön (UO 2:3) *kr. 300:50* och rörligt tillägg *kr. 27:50*.

I nämnda avlöningsreglemente (SF 278/1939) § 5, mom. 5 c, stadgas:

”Till pensionsavgången beställningshavare i reserven utgående arvode skall för tid, som under a) sägs” (d. v. s. under krigstjänstgöring) ”inräknas i månadslönen, i den mån summan av arvodet och pensionen jämte dyrtids- eller därmed jämförligt tillägg överstiger den månadslön, som enligt 1—3 mom. skall utgå.”

Vad beträffar från aktiv stat pensionsavgången befattningshavare skall detta tolkas så, att om dylik personal vid övergång till krigsavlöningsreglementet skulle erhålla mindre lön än enligt förut gällande bestämmelser, ett särskilt lönetillägg skall utgå, så att vederbörande icke lider löneminskning.

Lilienberg hörde, ehuru sedan 1936 pensionerad i reserven med en månatlig pension av endast 45 kr., icke till den kategori, som avses i ovan citerade bestämmelse, men då det syntes uppenbart, att han icke borde lida löneminskning, allra minst vid övergång till en mera krävande tjänstgöring, tillgodoräknade krigskassaavdelningen honom det lönetillägg, som han sedermera ålagts att återbetala.

I underdånig skrivelse till Konungen har Lilienberg anhållit att av nåd bliva befriad från återbetalningsskyldighet och därvid framhållit, att hans ekonomiska ställning svårt skulle drabbas, därest han av sina utgående löneförmåner

nödgades återbära kr. 718:40. I resolution av den 12/3 1943 har Kungl. Maj:t lämnat denna ansökan utan bifall.

Då det enligt undertecknads mening icke torde ha varit statsmakternas mening, att statens befattningshavare skulle lida löneminskning under förhållanden som de ovan anförda, samt då Lilienbergs ekonomi är svag och då han på grund av uppnådd åldersgräns är hänvisad till att avgå från sin nuvarande arvodesbefattning den 30/9 1944, varefter han icke har annan inkomst än 45 kr. per månad i reservpension, får jag under hänvisning till det sålunda anförda hemställa,

att riksdagen måtte besluta befria fanjunkaren A. W. Lilienberg från ovan angivna återbetalningsskyldighet.

Stockholm den 17 januari 1944.

Rud. Anderberg.
